

**АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
ЗАКАРПАТСЬКЕ ОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ**

**РІШЕННЯ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ**

02.08.2016

м.Ужгород

№ 24-р/к

Справа № 04-25/2016

Про порушення законодавства про захист економічної конкуренції з боку Великобичківської селищної ради

Адміністративна колегія Закарпатського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України, розглянувши матеріали справи № 04-25/2016 про порушення законодавства про захист економічної конкуренції Великобичківською селищною радою,

ВСТАНОВИЛА:

Розпорядженням адміністративної колегії Закарпатського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 07.07.2016 № 27-рп/к розпочато розгляд справи № 04-25/2016 відносно Великобичківської селищної ради у зв'язку з наявністю в її діяч ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, частиною 1 статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції».

В ході розгляду справи встановлено наступне.

Закарпатським обласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України згідно з вимогами законів України «Про Антимонопольний комітет України» та «Про захист економічної конкуренції» проведено дослідження ринку розміщення зовнішньої реклами на території смт. Великий Бичків.

Відповідно до частини 1 статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільські, селищні, міські ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншим законодавством.

В територіальних межах смт. Великий Бичків повноваження органів місцевого самоврядування здійснюються Великобичківською селищною радою.

Місцезнаходження: 90615, Рахівський район, смт. Великий Бичків, вул. Грушевського, 108.

Ідентифікаційний код: 04351446.

Отже, Великобичківська селищна рада у розумінні абзацу 7 статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» є органом влади.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (із змінами та доповненнями) до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить надання дозволу в порядку, встановленому законодавством на розміщення реклами.

Діяльність на ринку розміщення зовнішньої реклами регулюється Законом України «Про рекламу» (із змінами та доповненнями), Типовими правилами розміщення зовнішньої

реклами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 №2067 (зі змінами та доповненнями) (надалі – Типові правила) та іншими нормативними актами.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами регулюють відносини, що виникають у зв'язку з розміщенням зовнішньої реклами у населених пунктах та визначають порядок надання дозволів на розміщення такої реклами.

Пунктом 3 постанови Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 встановлено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані у місячний термін привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

З метою упорядкування розміщення зовнішньої реклами на території селища Великий Бичків рішенням Великобичківської селищної ради від 22.11.2013 № 1075 затверджено Правила розміщення зовнішньої реклами в селищі Великий Бичків (надалі – Правила розміщення зовнішньої реклами).

За результатами проведеного аналізу Правил розміщення зовнішньої реклами встановлено, що порядок прийняття та розгляду заяви, а також порядок прийняття рішення щодо видачі дозволу на розміщення зовнішньої реклами, не відповідають Типовим правилам.

Відповідно до пункту 16 Типових правил видача дозволу погоджується робочим органом з власником місця або уповноваженим ним органом (особою), а також з:

Мінкультури - у разі розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках національного значення, в межах зон охорони цих пам'яток, історичних ареалів населених місць;

обласною держадміністрацією - у разі розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках місцевого значення, а також в межах зон охорони цих пам'яток;

утримувачем інженерних комунікацій - у разі розміщення зовнішньої реклами в межах охоронних зон цих комунікацій;

Укравтодором або власниками автомобільних доріг та Національною поліцією - у разі розміщення зовнішньої реклами у межах смуги відведення автомобільних доріг.

Перелік органів та осіб, з якими погоджується видача дозволу, є вичерпним.

Дії щодо отримання зазначених погоджень вчиняються робочим органом без залучення заявника протягом строку, встановленого для отримання дозволу.

Для здійснення погодження робочий орган не пізніше дня, що настає за днем одержання документів від заявника, надсилає її копії у паперовому або електронному (шляхом сканування) вигляді зазначеним органам, та встановлює строк розгляду документів.

Відповідно до пункту 16 Правил розміщення зовнішньої реклами, дозвіл погоджується з власником місця або уповноваженим ним органом (особою) та відділом містобудування, архітектури райдержадміністрації.

На вимогу робочого органу дозвіл погоджується з:

Державтоіспекцією – у разі розміщення зовнішньої реклами на перехрестях, біля дорожніх знаків, світлофорів, пішохідних переходів та зупинок транспорту загального користування тощо;

відповідним центральним або місцевим органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду – у разі розміщення зовнішньої реклами на пам'ятках історії та архітектури, в межах зон охорони таких пам'яток і в межах об'єктів природно-заповідного фонду;

утримувачем інженерних комунікацій – у разі розміщення зовнішньої реклами в межах охоронних зон цих комунікацій.

Зазначені в абзацах першому, третьому – п'ятому цього пункту, органи та особи погоджують дозвіл протягом п'яти робочих днів з дати звернення заявника.

Пунктом 19 Типових правил передбачено, що робочий орган протягом не більш як двох робочих днів з дати одержання від органів та осіб, з якими погоджується видача дозволу, подає виконавчому органу ради пропозиції та проект відповідного рішення.

Пунктом 19 Правил розміщення зовнішньої реклами, уповноважена особа протягом не більш як п'ятнадцяти робочих днів з дати одержання належним чином оформлених двох

примірників дозволу розглядає заяву, готує і подає виконавчому органу ради пропозиції та проект відповідного рішення.

Згідно пункту 20 Типових правил виконавчий орган ради протягом одного робочого дня з дати одержання зазначених пропозицій приймає рішення про надання дозволу або про відмову у його наданні. Дозвіл або відмова у його видачі видається не пізніше ніж протягом наступного робочого дня після прийняття відповідного рішення.

Пунктом 20 Правил розміщення зовнішньої реклами передбачено, що виконавчий орган ради протягом п'яти робочих днів з дати одержання зазначених пропозицій приймає рішення про надання дозволу або про відмову у його наданні.

У разі прийняття рішення про надання дозволу, селищний голова протягом двох робочих днів підписує обидва примірники дозволу та скріплює їх печаткою селищної ради.

Перший примірник дозволу видається заявникові, а другий - залишається в уповноваженої особи для обліку та контролю. Видача дозволу реєструється в журналі реєстрації.

Крім того, Правила розміщення зовнішньої реклами містять положення, які не передбачені Типовими правилами.

Так, наприклад, згідно з пунктом 11 Правил розміщення зовнішньої реклами пріоритет заявника на місце розташування рекламного засобу встановлюється строком на три місяці з дати прийняття виконавчим комітетом відповідного рішення.

Уповноважена особа протягом двох днів з моменту звернення заявника про продовження строку встановлення пріоритету з підстав, передбачених абзацами третім і четвертим цього пункту, письмово повідомляє заявника про продовження строку або надає вмотивовану відмову.

Згідно з пунктом 13 Правил розміщення зовнішньої реклами протягом строку, зазначеного у пункті 11 цих Правил, заявник оформляє обидва примірники дозволу та подає їх уповноваженій особі разом із супровідним листом, в якому зазначається реєстраційний номер заяви.

У разі прийняття рішення про встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, яке перебуває в комунальній власності, заявник протягом трьох днів з моменту ознайомлення з рішенням укладає договір на тимчасове користування цим місцем.

Протягом строку, передбаченого абзацами першим - третім пункту 11 цих Правил розміщення зовнішньої реклами, щомісяця справляється плата за тимчасове користування місцем, що перебуває в комунальній власності, в розмірі 25 відсотків плати, встановленої органами місцевого самоврядування.

У разі продовження строку оформлення дозволу відповідно до абзацу четвертого пункту 11 цих Правил розміщення зовнішньої реклами, щомісячна плата за тимчасове користування місцем, що перебуває в комунальній власності, справляється в розмірі 100 відсотків плати, встановленої органами місцевого самоврядування.

Протягом п'яти днів з дати прийняття керівником робочого органу рішення про встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу, продовження строку, на який встановлено зазначений пріоритет, заявник подає робочому органу копію укладеного ним договору на тимчасове користування місцем та копію документа, що підтверджує внесення відповідної плати.

Не врегулювання вищезазначених питань у Правилах розміщення зовнішньої реклами, може перешкоджати суб'єктам господарювання реалізувати право на отримання дозволу на розміщення об'єктів зовнішньої реклами, а відповідно і обмежити доступ на цей ринок.

Отже, порядок одержання дозволу для розміщення зовнішньої реклами, встановлений Великобичківською селищною радою, не відповідає вимогам Типових правил розміщення зовнішньої реклами в частині безпідставної вимоги надання окремих документів, зобов'язання заявника (рекламо розповсюджувача) самостійно здійснювати погодження дозволу, не врегулювання строків розгляду заяв на одержання дозволу та строків прийняття

рішення про надання дозволу або про відмову у його наданні, що може призвести до неவிдачі дозволу та обмеження конкуренції.

Вищезазначене може перешкоджати суб'єктам господарювання реалізувати право на отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами, а відповідно і обмежити доступ на цей ринок.

Відповідно до статті 3 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» основними принципами державної політики з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності є, зокрема: розвиток конкуренції; прозорість процедури видачі документів дозвільного характеру; установлення єдиних вимог до порядку видачі документів дозвільного характеру.

Ефективність конкурентної політики, зокрема, залежить від регулювання сфер господарської діяльності органами місцевого самоврядування, які, на підставі наданих Законами України повноважень, приймають владно – управлінські рішення і, таким чином, можуть:

- впливати на формування структури ринків;
- впливати на умови ведення господарської діяльності;
- впливати на процедуру отримання дозвільних документів;
- створювати попит на «штучних» (непотрібних, безпідставних) ринках супутніх послуг.

Заохочення конкуренції як вирішального фактора розвитку ринкової економіки є завданням державної конкурентної політики загалом. На виконання цього завдання мають бути спрямовані дії та рішення всіх органів державної влади, органів місцевого самоврядування та всіх державних установ.

Відповідно до вимог статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» суб'єкти господарювання, органи влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Сукупність норм Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачає змагання між суб'єктами господарювання, які завдяки виключно власним досягненням здобувають переваги над іншими суб'єктами господарювання, натомість, антиконкурентні дії органів місцевого самоврядування можуть вплинути на відповідний стан конкуренції шляхом її недопущення, обмеження, усунення чи спотворення.

Отже, реалізація органом місцевого самоврядування та його виконавчими органами повноважень має здійснюватися з дотриманням вимог чинного законодавства України, у тому числі законодавства про захист економічної конкуренції.

Відповідно до частини першої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції.

Згідно з частиною третьою статті 15 зазначеного Закону вчинення антиконкурентних дій органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю забороняється.

Таким чином, не вжиття заходів Великобичківською селищною радою щодо приведення Правил розміщення зовнішньої реклами в селищі Великий Бичків у відповідність до вимог Типових правил розміщення зовнішньої реклами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (із змінами та доповненнями) у передбачений законодавством строк, є порушенням законодавства про захист економічної

конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, частиною 1 статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, а саме: бездіяльності органу місцевого самоврядування, що призвело або може призвести до обмеження конкуренції.

З висновками, викладеними у поданні про попередні висновки у справі № 04-25/2016, Великобичківська селищна рада (лист від 02.08.2016 № 933/02-05) погодилась та визнала вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Рішенням Великобичківської селищної ради від 29.07.2016 № 311 внесено зміни в Правила розміщення зовнішньої реклами в селищі Великий Бичків та приведено їх у відповідність до Типових правил розміщення зовнішньої реклами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (із змінами та доповненнями).

Згідно абзацу 3 частини 1 статті 48 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за результатами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету приймають рішення про припинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Враховуючи викладене та на підставі статей 12, 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статті 48 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пункту 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 № 32-р та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за № 291/5482 зі змінами та доповненнями, пункту 32 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19.04.1994 №5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 06.05.1994 за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29.06.1998 № 169-р) (із змінами), адміністративна колегія Закарпатського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України,

ВИРІШИЛА:

1. Визнати що не вжиття заходів Великобичківською селищною радою (ідентифікаційний код-04351446) щодо приведення Правил розміщення зовнішньої реклами в селищі Великий Бичків у відповідність до вимог Типових правил розміщення зовнішньої реклами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 №2067 (із змінами та доповненнями) у передбачений законодавством строк, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, частиною 1 статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, а саме: бездіяльності органу місцевого самоврядування, що призвело або може призвести до обмеження конкуренції на ринку.

Відповідно до частини 2 статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рішення та розпорядження органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень є обов'язковими до виконання.

Рішення може бути оскаржене до господарського суду у двомісячний строк з дня його одержання.

Голова Відділення -
голова колегії:

_____ П.Калинич